

5049 28. Marts 1894: Eneſte Beh. af Fællesudv. Indſt. ang. Forſl. til Patentlov.

5050

derfor udsætte Mødet ſaa længe og bede ærede Medlemmer om at blive her i Bygningen for at kunne komme til Stede, naar Mødet optages paa ny.

Mødet udſat Kl. 1,45.

Mødet genoptoges Kl. 2,15.

Formanden (Høgſbro): Fra Landſtingets Formand har jeg i dette Djeblit modtaget Meddeleſe om, at Forſlag til Patentlov er vedtaget i Landſtinget i Overensſtemmeſe med de af Fællesudvalgets Flerſtal gjorte Indſtillinger.

Vi gaa da til:

Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indſtillinger angaaende Forſlag til Patentlov.

(Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Førſt ville Flerſtallets Forſlag komme til Afſtemning, og derefter, ſaaſreint de fortaſtes; Mindretallets. Jeg sætter ſamtlige Vædringsforſlag tillige med de Paragraffer, hvortil de ere ſtillede ſamt Lovforlaget ſom Helhed til Forhandling under et.

Ordføreren (Klein): Det langt overvejende Flerſtal i Fællesudvalget, nemlig 20 af 22, har forenet ſig om den Indſtilling, ſom vi nu høre er vedtaget i det andet Ting, og ſom jeg ogſaa haaber maa blive vedtaget i dette Ting. Derſom det Forſlag, der er ſtillet af det ærede Mindretal, der beſtaar af 2 Medlemmer, ſkulde blive vedtaget, vil det jo være det ſamme, ſom at Loven ſlet ikke udkommer. Jeg tror, at dette Reſul-

tat meget maatte beklages, ikke blot af Henſyn til det meget Arbejde, ſom nu gennem en Række af Aar er anvendt paa denne Sag, men ogſaa fordi det viſtnok maa erlendes, at det vilde være nyttigt, at det Forhold, hvorom der her er Tale, bliver ordnet ved Lov. Der foreligger jo ogſaa forſtellige Vidneſbyrd om, at man i de Kredſe, ſom nærmest have med diſſe Forhold at beſtille, vil ſætte ſærdedes Pris paa, at der nu udkommer en Lov derom. Jeg ſtylder at nævne her i Tinget, at der er fremkommet flere ſaadanne Henvendelſer til Fællesudvalget. Det er vedtaget paa et Møde, ſom afholdtes den 5te December forrige Aar af en Forſamling af Haandværkere og induſtridrivende, at rette en indtrængende Anmodning til Rigsdagen om, at Loven maa komme ud, og i øvrigt nærmest, at den maa blive ordnet paa den Maade, ſom ſærlig Landſtinget havde vedtaget, men da navnlig, at Tiden for Patenter blev ſat til 15 Aar. Der foreligger en lignende Henvendelſe fra „danſk Ingeniørforening“, ſom væſentlig er i Overensſtemmeſe med, hvad der blev vedtaget af denne Forening af Haandværkere og induſtridrivende. Der foreligger ogſaa Henvendelſer fra enkelte Firmaer, for hvem denne Sag er af ſtørſte Betydning. Derved ſkal jeg imidlertid ikke opholde mig videre. Det vil jeg af den omdelte Betænkning, at den Overenſtomt, der er tilvejebragt i Fællesudvalget, væſentlig gaar ud paa, at man ſkulde ſlutte ſig til Landſtingets Afſattelſe, for ſaa vidt angaar Tidſvarigheden for Patenter. Man ſkulde alſaa for ſaa vidt ſlutte ſig til Landſtingets § 4, men til Gengæld ſkulde man ikke blot ſlutte ſig til Folketingets Afſattelſe, hvad § 9 angaar, den, ſom handler om Sammenſætningen af den Kommiſſion, under hvilken diſſe Sagers Afgørelſe henlægges, men man ſkulde fremdeles ſlutte ſig til en Takſt for de Afgifter, der ſtulle erlægges for Patenter, der er meget betydelig højere, end hvad man fra Landſtingets Side anſaa for helbdigt, og for ſaa vidt maa ſiges nærmest at ſtaa i Overensſtemmeſe med, hvad Flerſtallet i dette Ting har anſet for onſkeligt. Det er en Selvfølge, at naar der tilvejebringes et Forlig, en Overenſtomt mellem to Sider, ſom hver iſær har ſit forſtellige Syn paa Tingene, kan det ikke være andet, end at